

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до деяких законів України щодо першочергових заходів реформування сфери містобудівної діяльності»

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є :**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України "Про регулювання містобудівної діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343 із наступними змінами):

1) частину першу статті 1 доповнити новим пунктом 9¹ такого змісту:

«9¹) Програма комплексного відновлення населеного пункту (території) (далі - Програма комплексного відновлення) – містобудівна програма, яка визначає основні просторові та соціально-економічні пріоритети і комплекс пріоритетних заходів для забезпечення відновлення населених пунктів (територій), які постраждали в результаті бойових дій, терористичних актів, диверсій, надзвичайних ситуацій, а також є місцями концентрації соціально-економічних, інфраструктурних, екологічних та інших кризових явищ;»;

2) частину третю статті 2 викласти в такій редакції:

«3. Містобудівна документація розробляється у формі електронного документа, формат якого встановлюється Кабінетом Міністрів України, на оновленій картографічній основі в цифровій формі як набори профільних

геопросторових даних у державній геодезичній системі координат УСК-2000 і єдиній системі класифікації та кодування об'єктів містобудування для формування баз даних містобудівного кадастру»;

3) у статті 9:

доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, може бути замовником робіт з національної стандартизації за рахунок коштів державного бюджету.

Для будівельної продукції, що надається на ринку та не охоплюється або не повністю охоплюється національними стандартами для цілей застосування Закону України "Про надання будівельної продукції на ринку", можуть розроблятися та прийматися інші національні стандарти. Перелік національних стандартів та порядок їх застосування затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, містобудування та архітектури, згідно з порядком, встановленим Кабінетом Міністрів України. Перелік національних стандартів застосовується для цілей декларування показників будівельної продукції та проведення державного ринкового нагляду і державного контролю за будівельною продукцією.

Порядок застосування національних стандартів для будівельної продукції, що надається на ринку та не охоплюється або не повністю охоплюється національними стандартами для цілей застосування Закону України "Про надання будівельної продукції на ринку" встановлюється Кабінетом Міністрів України»;

4) доповнити новою статтею 15¹ такого змісту:

«Стаття 15-1. Програма комплексного відновлення населеного пункту (території)

1. Програма комплексного відновлення розробляється за рішенням виконавчого органу сільської, селищної міської ради.

2. Програма комплексного відновлення повинна включати:

1) загальний опис населеного пункту (території) щодо якого вона розробляється;

2) інформацію щодо необхідності підготовки території та шкоди, нанесеної бойовими діями, терористичними актами, диверсіями, надзвичайними ситуаціями:

а) об'єктам житлового та громадського призначення;

б) об'єктам виробничого призначення (промисловості, сільського господарства тощо);

в) об'єктам соціальної інфраструктури;

г) об'єктам культурної спадщини;

г) об'єктам житлово-комунального господарства;

д) об'єктам інженерно-транспортної та енергетичної інфраструктури;
 е) іншим об'єктам, які мають вплив на життєдіяльність відповідної території (за наявності);

3) загальні підходи до комплексного відновлення населеного пункту (території) та заходи для їх реалізації;

4) інформацію щодо технічної можливості, економічної доцільності, відновлення пошкоджених об'єктів шляхом виконання робіт з реконструкції, капітального чи поточного ремонту;

5) інформацію щодо можливості, економічної доцільності, відновлення об'єктів шляхом нового будівництва або пропозиції щодо будівництва нових об'єктів замість тих, що зазнали пошкодження або зруйновані, із визначенням застосування проектів повторного використання, а також розроблення індивідуальних архітектурно-планувальних рішень;

6) інформацію щодо необхідних заходів інженерної підготовки та інженерного захисту території;

7) пропозиції щодо доцільності зміни функціонального призначення територій;

8) пропозиції щодо доцільності перенесення об'єктів виробничої сфери;

9) попередній фінансово-економічний розрахунок заходів комплексного відновлення території;

10) пропозиції щодо джерел фінансування заходів комплексного відновлення території

3. Склад, зміст та порядок розроблення, внесення змін та затвердження програм комплексного відновлення визначаються Кабінетом Міністрів України.

4. Програма комплексного відновлення не підлягає стратегічній екологічній оцінці, розгляду архітектурно-містобудівною радою та громадському обговоренню.

5. Виконавчий орган відповідної сільської, селищної, міської ради протягом п'яти робочих днів з дня розроблення програми комплексного відновлення вносить її на розгляд відповідної сільської селищної міської ради.

План комплексного відновлення населеного пункту (території) затверджується відповідною сільською, селищною, міською радою протягом 30 календарних днів з дня його внесення.

6. Положення затвердженої програми комплексного відновлення враховуються при розробленні та внесенні змін до містобудівної документації на місцевому рівні»;

5) абзац другий частини першої статті 19 викласти в такій редакції:

«Детальний план території розробляється за рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради з метою визначення планувальної організації, просторової композиції і параметрів забудови та ландшафтної організації кварталу, мікрорайону, іншої частини території, призначених для комплексної забудови чи реконструкції, та підлягає стратегічній екологічній оцінці;»;

б) частину першу статті 21 викласти в такій редакції:

«1. Громадському обговоренню підлягають розроблені в установленому порядку проекти містобудівної документації на місцевому рівні: комплексні плани, генеральні плани населених пунктів, детальні плани територій»;

7) статтю 31 доповнити частиною дев'ятою такого змісту:

«Порядок розроблення, проведення експертизи та застосування проектів повторного використання у будівництві встановлюються Кабінетом Міністрів України»;

5) частину другу статті 39² викласти в такій редакції:

“2. Обстеження об’єкта здійснюється з метою визначення його фактичного стану та оцінки його відповідності основним вимогам до будівель і споруд, визначеним законодавством, та вжиття заходів щодо забезпечення надійності та безпеки під час його експлуатації.

Порядок проведення обстеження встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Методика проведення обстеження та оформлення його результатів встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва. Вартість проведення обстеження визначається згідно з кошторисними нормами України.

Результати обстеження відображаються у паспорті об’єкта будівництва, який виготовляється з використанням Реєстру будівельної діяльності.

У випадках, передбачених законодавством, під час обстеження об’єкта проводиться сертифікація його енергетичної ефективності”;

б) розділ V «Прикінцеві положення» доповнити новим пунктами 9² - 9⁴ такого змісту:

«9². У разі введення воєнного стану або надзвичайного стану на всій території України або в окремих її частинах та протягом одного року після закінчення такого періоду:

1) розміщення тимчасових споруд, їх комплексів, призначених для життєзабезпечення (тимчасового проживання та обслуговування), осіб, які втратили житло внаслідок обставин, зумовлених дією воєнного стану або надзвичайної ситуації, в тому числі бойових дій, терористичних актів або проведення робіт з ліквідації їх наслідків (далі – тимчасові споруди для життєзабезпечення населення) допускається на земельних ділянках будь-яких категорій, крім земель природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, земель історико-культурного призначення, без зміни їх цільового призначення. Будівництво на зазначених земельних ділянках капітальних будівель, споруд для таких цілей здійснюється

відповідно до цільового призначення земельних ділянок.

Розміщення тимчасових споруд для життєзабезпечення населення здійснюється на підставі затвердженої схеми розміщення тимчасових споруд для життєзабезпечення населення (далі – схема розміщення);

2) схема розміщення – це документація у вигляді текстових та графічних матеріалів, якою визначаються планувальні, архітектурні, конструктивні, технічні, технологічні рішення щодо розміщення, зведення (монтажу), безпечної експлуатації (використання за призначенням), демонтажу (із можливістю подальшого переміщення та повторного використання) або ліквідації тимчасових споруд для життєзабезпечення населення, а також необхідні ресурси і витрати коштів (кошториси).

Кошторис обов'язково розробляється у разі розміщення тимчасових споруд для життєзабезпечення населення за рахунок коштів державного або місцевого бюджетів. В іншому випадку, розроблення кошторису не є обов'язковим.

Схема розміщення розробляється в межах визначеної розпорядженням сільського, селищного, міського голови або керівника військової адміністрації населеного пункту територій на землях комунальної форми власності, в тому числі на яких не сформовано земельні ділянки, для розміщення тимчасових споруд для життєзабезпечення населення;

3) схема розміщення може розроблятися за відсутності та за невідповідності положенням містобудівної документації на місцевому рівні та повинна враховувати:

існуючу забудову територій, інженерно-транспортну інфраструктуру, а також основні елементи планувальної структури територій;

обмеження у використанні земель, у тому числі в сфері забудови (червоні лінії, смуги санітарно-захисних, санітарних, охоронних та інших зон обмеженого використання земель тощо);

4) схема розміщення розробляється за рішенням відповідного сільського, селищного, міського голови або керівника військової адміністрації населеного пункту.

Схема розміщення не підлягає експертизі та стратегічній екологічній оцінці, розгляду архітектурно-містобудівною радою та громадському обговоренню.

Схема розміщення погоджується уповноваженим органом містобудування та архітектури за територіальною належністю і затверджується відповідним сільським, селищним, міським головою або керівником військової адміністрації населеного пункту;

5) порядок розміщення, склад та зміст схеми розміщення, а також вимоги щодо тимчасових споруд для життєзабезпечення населення встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Положення схеми розміщення враховується при розробленні містобудівної документації на місцевому рівні;

б) тимчасові споруди для життєзабезпечення населення, їх комплекси не є об'єктами будівництва в розумінні цього Закону та об'єктами нерухомого майна в розумінні Цивільного кодексу України;

7) розміщення тимчасових споруд для життєзабезпечення населення дозволяється з моменту прийняття розпорядження сільським, селищним, міським головою або керівником військової адміністрації населеного пункту про розробку схеми. У випадку, якщо фактичне розміщення тимчасових споруд, здійснене відповідно до цього підпункту, не відповідатиме положенням схеми розміщення після її затвердження, розміщення тимчасових споруд для життєзабезпечення населення підлягає приведенню у відповідність до положень схеми розміщення.

9³. Під час дії правового режиму воєнного стану на території, на якій його введено, допускається встановлення та зміна цільового призначення земельної ділянки державної та комунальної власності без дотримання правил співвідношення між видом цільового призначення земельної ділянки (у випадку зміни цільового призначення земельної ділянки – новим видом її цільового призначення) та видом функціонального призначення території, визначеним відповідною містобудівною документацією (крім природоохоронних та ландшафтно-рекреаційних територій, визначених містобудівною документацією на місцевому рівні, земель, віднесених до категорій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, земель історико-культурного призначення, а також крім випадків, коли згідно з містобудівною документацією на місцевому рівні, на території відповідної земельної ділянки передбачено розміщення об'єктів освіти, охорони здоров'я, культури, соціального забезпечення, житлово-комунального господарства, цивільного захисту, військових та інших оборонних об'єктів, лінійних об'єктів інженерно-транспортної та енергетичної інфраструктури) для:

1) будівництва (нового будівництва, реконструкції) будівель для тимчасового проживання внутрішньо переміщених осіб

2) розміщення виробничих потужностей підприємств, переміщених (евакуйованих) із зони бойових дій;

3) розміщення річкових портів (терміналів), рішення про доцільність розміщення яких прийнято центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики з питань внутрішнього водного транспорту відповідно до пункту 11-1 Розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внутрішній водний транспорт»;

4) розміщення мереж електропостачання, газорозподільних, водопровідних, теплопровідних, каналізаційних мереж.

Встановлення або зміна цільового призначення земельної ділянки відповідно до цього підпункту здійснюється за умови якщо розміщення на

земельній ділянці відповідних об'єктів не призведе до порушення обмежень у використанні земель (у тому числі в сфері забудови), вимог нормативно-правових актів, будівельних норм та інших нормативних документів, обов'язковість застосування яких встановлена законодавством. У такому разі, а також у випадку, якщо на території у межах населеного пункту, де розміщена відповідна земельна ділянка, відсутня затверджена містобудівна документація на місцевому рівні, рішення щодо встановлення або зміни цільового призначення земельної ділянки здійснюється на підставі мотивованого висновку уповноваженого органу містобудування та архітектури сільської селищної, міської ради (у випадках, визначених частиною другою статті 13 Закону України «Про архітектурну діяльність» - уповноваженого органу містобудування та архітектури місцевої державної адміністрації) про можливість розміщення на земельній ділянці відповідного об'єкту згідно з вимогами нормативно-правових актів, будівельних норм, інших нормативних документів, обов'язковість застосування яких встановлена законодавством.

Висновок про можливість/неможливість розміщення на земельній ділянці відповідного об'єкту (далі - висновок) надається уповноваженим органом містобудування та архітектури на безоплатній основі протягом 10 робочих днів з дня отримання запиту про його надання.

Запит про надання висновку направляється з використанням електронної системи:

щодо земельних ділянок (земель) державної власності – органом виконавчої влади, який відповідно до закону уповноважений розпоряджатись такою земельною ділянкою (землями);

щодо земельних ділянок (земель) комунальної власності – виконавчим органом сільської, селищної, міської ради, повноваження якої здійснюються на території територіальної громади, у межах якої знаходиться відповідна земельна ділянка;

Перелік та обсяг відомостей, які зазначаються у запиті про надання висновку визначається Кабінетом Міністрів України в Порядку ведення електронної системи. Такий запит повинен містити, у тому числі таку інформацію:

реквізити спільного рішення обласної державної адміністрації та обласної військової адміністрації (обласних військових адміністрацій) щодо переміщення (евакуації) виробничих потужностей підприємства із зони бойових дій (у випадку якщо запит подано з метою визначення можливості розміщення підприємства, яке переміщується (евакуюється) із зони бойових дій);

код будівлі/споруди, яка необхідна для розміщення виробничих потужностей підприємства, яке переміщується (евакуюється) із зони бойових дій

або для тимчасового проживання внутрішньо переміщених осіб чи для річкового порту (терміналу), або мереж електропостачання, газорозподільних, водопровідних, теплопровідних, каналізаційних мереж, згідно з класифікатором;

вид/види економічної діяльності, для провадження якого (яких) планується використовуватись земельна ділянка після розміщення на ній виробничих потужностей підприємства, переміщеного (евакуйованого) із зони бойових дій чи річкового порту (терміналу), згідно з класифікатором;

орієнтовна висота будівлі/споруди, яка необхідна для розміщення виробничих потужностей підприємства, яке переміщується (евакуюється) із зони бойових дій або для тимчасового проживання внутрішньо переміщених осіб чи річкового порту (терміналу);

орієнтовний відсоток забудови земельної ділянки;

клас небезпеки підприємства, виробничі потужності якого планується розмістити на земельній ділянці, річкового порту (терміналу), згідно з державними санітарними правилами;

орієнтовна кількість внутрішньо переміщених осіб, яку планується розмістити в об'єктах, для розміщення яких планується використовуватись земельна ділянка.

відомості про утворення небезпечних відходів у результаті діяльності підприємства, яке планується до переміщення (евакуації) із зони бойових дій або річкового порту (терміналу);

напрямок діяльності річкового порту (терміналу);

орієнтовний обсяг використання питної води (із зазначенням параметрів тиску) та скидання стічних вод в процесі діяльності підприємства, потужність електроустановок, номінальної потужності газового обладнання підприємства, необхідність у забезпеченні опаленням будівлі/споруди (із зазначенням температурних режимів) та гарячим водопостачанням (із зазначенням обсягів та режимів постачання).

У випадку, якщо запит про надання висновку подається з метою визначення виду цільового призначення земельної ділянки в процесі її формування (коли запропонований вид цільового призначення земельної ділянки не відповідає виду функціонального призначення території, визначеного містобудівною документацією або у разі якщо на території у межах населеного пункту, де розміщена відповідна земельна ділянка, відсутня затверджена містобудівна документація на місцевому рівні), до такого запиту додається документація із землеустрою, відповідно до якої пропонується здійснити формування земельної ділянки. У такому разі, затвердження зазначеної документації із землеустрою здійснюється після отримання висновку

уповноваженого органу містобудування та архітектури про можливість розміщення на земельній ділянці відповідного об'єкта.

У випадку, якщо запит про надання висновку подано у період, коли функціонування Державного земельного кадастру призупинено, до запиту додається кадастровий план земельної ділянки підписаний сертифікованим інженером-землевпорядником.

У випадку, якщо висновок уповноваженого органу містобудування та архітектури передбачає неможливість розміщення відповідного об'єкта на земельній ділянці, такий висновок повинен містити посилання на обмеження у використанні земель, які порушуються таким розміщенням та/або на конкретну норму (статтю, частину, пункт) нормативно-правового акту, будівельних норм чи іншого нормативного документу, обов'язковість застосування якого встановлена законодавством, що унеможлиблює розміщення відповідного об'єкта на земельній ділянці.

Висновок виготовляється з використанням електронної системи. Перелік та обсяг відомостей, які зазначаються у висновку про можливість/неможливість розміщення на земельній ділянці відповідного об'єкта визначається Кабінетом Міністрів України в Порядку ведення електронної системи.

Висновок про можливість розміщення на земельній ділянці відповідного об'єкта повинен містити, у тому числі:

реквізити спільного рішення обласної державної адміністрації та обласної військової адміністрації (обласних військових адміністрацій) щодо переміщення (евакуації) підприємства із зони бойових дій (у випадку якщо запит подано з метою визначення можливості розміщення підприємства, яке переміщується (евакуюється) із зони бойових дій;

відомості, визначені пунктами 1-9 частини п'ятої статті 29 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності».

Такий висновок вважається особливим видом містобудівних умов та обмежень забудови земельної ділянки, є підставою для проектування об'єкта будівництва та зберігає свою чинність до завершення будівництва об'єкта.

У разі наявності висновку уповноваженого органу містобудування та архітектури про можливість розміщення на земельній ділянці відповідного об'єкта:

отримання містобудівних умов та обмежень забудови земельної ділянки замовником будівництва, не вимагається;

отримання технічних умов на приєднання до електричних мереж, газорозподільчих мереж, мереж водопостачання та водовідведення,

теплопостачання до отримання права на виконання будівельних робіт здійснюється за бажанням замовника. Замовник зобов'язаний отримати і виконати технічні умови до прийняття об'єкта в експлуатацію;

допускається проектування об'єкта будівництва до завершення процедур щодо зміни цільового призначення земельної ділянки.

Подальша забудова земельної ділянки здійснюється за її цільовим призначенням, визначеним на підставі висновку уповноваженого органу містобудування та архітектури, з дотриманням містобудівних умов та обмежень, зазначених у такому висновку, без урахування функціонального призначення території, визначеного містобудівною документацією.

У разі, якщо на підставі висновку цільове призначення земельної ділянки не було змінено, такий висновок втрачає чинність з дня завершення воєнного стану.

У випадку, якщо під час дії воєнного стану або протягом шести місяців з дня його завершення, на підставі висновку не розроблено проектну документацію на будівництво та не отримано право на виконання будівельних робіт, такий висновок, як особлива форма містобудівних умов та обмежень, втрачає чинність.

Містобудівна документація на місцевому рівні підлягає взаємоузгодженню з містобудівною ситуацією, викликаною реалізацією положень цього пункту, протягом трьох років з дня закінчення воєнного стану на відповідній території.

9⁴. Кабінетом Міністрів України може бути змінено перелік об'єктів будівництва, які підлягають обов'язковій експертизі під час дії воєнного стану, а також встановлено особливості проведення такої експертизи».

2. У Законі України «Про будівельні норми» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 5, ст. 41; 2019 р., № 51, ст. 377):

1) частину третю статті 9 викласти в такій редакції:

«3. Створення та зберігання фондів будівельних норм здійснюються в межах коштів, виділених з Державного бюджету України на фінансування робіт з нормування у будівництві.»;

2) частину третю статті 10 викласти в такій редакції:

«3. Виконавцями робіт з нормування у будівництві є базові організації у будівництві. Положення про базову організацію у будівництві затверджує Кабінет Міністрів України. Перелік базових організацій у будівництві, та методику визначення вартості робіт з нормування у будівництві встановлює

центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах будівництва, містобудування та архітектури.»;

3) розділ III «Прикінцеві положення» доповнити новим пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹. Установити, що під час дії воєнного стану на території України та протягом наступних 90 календарних днів після його припинення або скасування, суб'єкти нормування здійснюють роботи з нормування у будівництві відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України. Порядок визначає особливості розроблення, затвердження, реєстрації, внесення змін до будівельних норм, набуття їх чинності та визнання їх такими, що втратили чинність або такими, що не застосовуються на період дії воєнного стану.».

3. Частину четверту статті 15 Закону України “Про правовий режим воєнного стану” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 28, ст. 250) викласти в такій редакції:

“4. У випадку необхідності переміщення (евакуації) виробничих потужностей підприємств будь-якої форми власності із зони бойових дій, обласна військова адміністрація, з території якої переміщуються (евакууються) виробничі потужності підприємства, та обласна державна адміністрація (обласна військова адміністрація (у разі її утворення), на територію якої вони переміщуються (евакууються) приймають спільне рішення, яким визначаються:

перелік осіб, яким надається право на одержання в оренду без проведення земельних торгів земельної ділянки державної, комунальної власності, необхідної для розміщення виробничих потужностей підприємств, переміщених (евакуйованих) із зон бойових дій;

перелік підприємств, виробничі потужності яких підлягають переміщенню (евакуації) із зони бойових дій.

Порядок визначення підприємств, виробничі потужності яких підлягають переміщенню (евакуації) із зони бойових дій та осіб, яким надається право на одержання без проведення земельних торгів земельної ділянки державної, комунальної власності, необхідної для розміщення виробничих потужностей підприємств, переміщених (евакуйованих) із зон бойових дій, визначається Кабінетом Міністрів України. Такий порядок повинен передбачати, у тому числі, збір відомостей, необхідних для розгляду питання про встановлення та зміну цільового призначення земельної ділянки відповідно до Земельного кодексу України та Закону України “Про регулювання містобудівної діяльності”.”.

У зв'язку з цим частину четверту вважати частиною п'ятою.

4. У пункті 3 розділу II Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо планування використання земель» (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 46, ст. 394 із наступними змінами):

абзац другий викласти в такій редакції:

«містобудівна документація на місцевому рівні, затверджена до набрання чинності цим Законом, зберігає чинність. До 1 січня 2025 року внесення змін до такої документації допускається без врахування вимог цього закону щодо її складу та змісту. З 1 січня 2025 року внесення змін до такої документації допускається за умови приведення її у відповідність із вимогами цього Закону;»;

в абзаці четвертому слова "протягом двох років з дня опублікування цього Закону" замінити словами та цифрами "до 1 січня 2025 року";

доповнити абзацами шостим і сьомим такого змісту:

«до 1 січня 2025 року детальні плани територій щодо територій, розташованих за межами населених пунктів та відносно яких не затверджені комплексні плани просторового розвитку територій територіальних громад, можуть розроблятися та затверджуватися відповідно до схем планування території (частини території) району та/або області. Рішення про розроблення таких детальних планів території приймається сільськими, селищними, міськими радами відповідно до закону;

детальні плани території (зміни до них) щодо територій за межами населених пунктів, розроблення розпочалося на підставі розпорядження відповідної районної державної адміністрації до набрання чинності цим Законом, затверджуються відповідними сільськими, селищними, міськими радами.».

5. Частину третю статті 23 Закону України «Про стандартизацію» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 31, ст. 1058; 2015 р., № 14, ст. 96; 2019 р., № 51, ст. 377) викласти в такій редакції:

«3. Національний орган стандартизації забезпечує розміщення на своєму офіційному веб-сайті текстів національних стандартів та кодексів ustalеної практики, обов'язковість застосування яких встановлена нормативно-правовими актами, а також національних стандартів (крім національних стандартів, гармонізованих з міжнародними та європейськими стандартами), розроблених за рахунок бюджетних коштів, у тридцятиденний строк з дня офіційного опублікування таких актів з наданням безоплатного доступу та можливості їх пошуку за датою прийняття та/або номером, назвою, контекстом, галуззю економічної діяльності та іншими параметрами пошуку, визначеними Кабінетом Міністрів України».

6. Частину другу статті 17 Закону України «Про інвестиційну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 47, ст. 646; 2019 р., № 46, ст. 295,) викласти в такій редакції:

«Вартість будівництва об'єктів (крім автомобільних доріг загального користування), що споруджується із залученням бюджетних коштів, коштів державних і комунальних підприємств, установ та організацій, кредитів, наданих під державні гарантії, визначається на підставі кошторисних норм України з ціноутворення у будівництві відповідно до статті 7 Закону України «Про ціни і ціноутворення».

Вартість будівництва, реконструкції, ремонту та утримання автомобільних доріг загального користування визначається на підставі методик і правил, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері дорожнього господарства».

7. Частину другу статті 7 Закону України «Про ціни і ціноутворення» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 19–20, ст. 190; 2019 р., № 46, ст. 295) викласти в такій редакції:

«2. При обчисленні вартості будівництва об'єктів (крім автомобільних доріг загального користування), що будуються із залученням бюджетних коштів, коштів державних і комунальних підприємств, установ та організацій, кредитів, наданих під державні гарантії, та вартості розроблення містобудівної документації (крім вартості робіт із землеустрою, що проводяться при розробці містобудівної документації, яка є одночасно документацією із землеустрою) застосовуються кошторисні норми України з ціноутворення у будівництві, затверджені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері будівництва, містобудування та архітектури. У разі відсутності кошторисних норм України, які відображають галузеві особливості з ціноутворення у будівництві, відповідними центральними органами виконавчої влади за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері будівництва, містобудування та архітектури можуть затверджуватися галузеві кошторисні норми. У разі необхідності можуть застосовуватися також кошторисні норми підприємств та індивідуальні кошторисні норми.

Порядок розроблення, затвердження, погодження та застосування кошторисних норм з ціноутворення у будівництві встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері будівництва, містобудування та архітектури.

Розроблення та затвердження методик і правил визначення вартості будівництва, реконструкції, ремонту та утримання автомобільних доріг загального користування здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері дорожнього господарства.».

8. У Законі України «Про надання будівельної продукції на ринку» (Відомості Верховної Ради України, 2021 р., № 14, ст. 119):

1) преамбулу викласти в такій редакції:

«Цей Закон є технічним регламентом та визначає правові та організаційні засади введення в обіг або надання будівельної продукції на ринку шляхом встановлення правил для вираження показників, пов'язаних із суттєвими експлуатаційними характеристиками такої продукції, а також застосування щодо такої продукції знака відповідності технічним регламентам»;

2) абзац другий частини третьої статті 18 викласти в такій редакції:

«Тексти європейських документів з визначення прийнятності або посилання на офіційний веб-сайт європейської організації органів з визначення технічної прийнятності, на якому оприлюднено такі тексти, вносяться до Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, та оприлюднюються на порталі Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва за домовленістю з європейською організацією органів з визначення технічної прийнятності»;

3) абзац восьмий частини четвертої статті 31 виключити;

4) доповнити розділом VII¹ такого змісту:

"Розділ VII¹

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У СФЕРІ НАДАННЯ БУДІВЕЛЬНОЇ ПРОДУКЦІЇ НА РИНКУ

Стаття 46. Відповідальність у сфері надання будівельної продукції на ринку

1. Особи, які виготовляють будівельну продукцію, несуть відповідальність у вигляді штрафу за надання на ринок будівельної продукції, яка не відповідає вимогам цього Закону, – у розмірі ста двадцяти шести прожиткових мінімумів для працездатних осіб»;

5) у розділі VIII "Прикінцеві та перехідні положення":

пункт 1 після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«підпункту 6 пункту 2 цього розділу, який набирає чинності з 1 червня 2022 року».

У зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом п'ятим;

підпункт 1 пункту 2 виключити;

доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹. Установити на період до 2025 року:

1) одночасну дію вимог цього Закону та вимог технічного регламенту будівельних виробів (продукції), затвердженого Кабінетом Міністрів України;

2) неможливість заборони або обмеження надання на ринку та/або введення в експлуатацію будівельної продукції, що відповідає вимогам технічного регламенту будівельних виробів (продукції), затвердженого Кабінетом Міністрів України, та введена в обіг до набрання чинності цим Законом, з причин невідповідності такої продукції вимогам цього Закону».

9. Розділ XII “Прикінцеві та перехідні положення” Закону України “Про внутрішній водний транспорт” доповнити новим пунктом 11-1 такого змісту:

“11-1. Під час дії воєнного стану з метою задоволення потреб населення і суспільного виробництва в перевезеннях та потреб оборони України у період воєнного стану, уникнення негативних наслідків бойових дій у сфері транспортного забезпечення, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері внутрішнього водного транспорту приймає рішення про доцільність будівництва нових та розширення існуючих річкових портів (терміналів) державної та комунальної форми власності. У такому рішенні зазначаються:

об’єкт, що передбачається побудувати (розширити);

орієнтовне місце розташування об’єкта.

Особливості передачі у користування, встановлення, зміни цільового призначення земельних ділянок державної, комунальної власності, на яких здійснюється розміщення таких об’єктів, а також особливості будівництва (нового будівництва, реконструкції, капітального ремонту) таких об’єктів визначаються пунктом 9-3 розділу V “Прикінцеві положення” Закону України “Про регулювання містобудівної діяльності”.”.

II. «Прикінцеві положення»

1. Цей Закон набирає чинності з дня наступного, за днем його опублікування, крім підпункту 3 пункту 1 розділу I, який набирає чинності з 1 січня 2023 року.

2. Кабінету Міністрів України протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом забезпечити:

прийняття нормативно-правових актів необхідних, для реалізації положень цього Закону;

приведення центральними органами виконавчої влади своїх нормативних актів у відповідність з цим Законом.

Президент України

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Шуляк Олена Олексіївна
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B0400000023142C00E4D89400
Дійсний до: 20.05.2023 16:12:21

Апарат Верховної Ради України
№ 13 д9/2-2022/61814 від 12.04.2022

857057